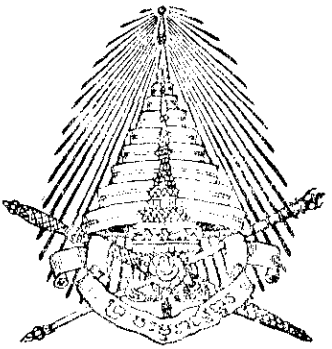

พระราชบัญญัติ

ควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล.อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน

ตราไว้ณวันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๑

เป็นปีที่ ๕ ในรัชชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมจำกัดยาง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามโครงการควบคุมยางระหว่างประเทศซึ่งรัฐบาลสยามได้ตกลงเข้าร่วมเป็นภาคี

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมจำกัดยาง พุทธศักราช ๒๔๗๗ พระราชบัญญัติควบคุมจำกัดยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๘ และกฎกระทรวงกับประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินั้น ๆ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) "เจ้าพนักงานประจำท้องที่" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศตั้งในราชกิจจานุเบกษาให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๓) "ผู้ตรวจการยาง" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีจะได้ตั้งขึ้นเพื่อทำการตรวจตราให้เป็นไปตามความในพระราชบัญญัตินี้ และตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๔) "กรรมการประเมิน" หมายความว่า กรรมการซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศตั้งในราชกิจจานุเบกษาเป็นครั้งคราว มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน มีหน้าที่ประเมินจำนวนยางทำได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๕) "ต้นยาง" หมายความว่า ต้นยางพารา (Hevea Brasiliensis) หรือต้นยางชะนิดอื่นใด ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นคราว ๆ

(๖) "ยาง" หมายความว่า ยางที่ทำขึ้นจากใบ เปลือก หรือน้ำยาง ของต้นยางไม่ว่าเหลวหรือแข็ง จางหรือข้น

(๗) "สวนยาง" หมายความว่า ที่ดินที่ได้ปลูกต้นยาง มีลักษณะเป็นสวนยาง ซึ่งอยู่ในความครอบครองของเจ้าของ

สวนยางก่อนวันที่ ๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘ หรือสวนยางที่ได้รับอนุญาตให้ปลูกใหม่ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๗) "สวนใหญ่" หมายความว่า สวนยางซึ่งได้รับการประเมินจำนวนยางทำได้เป็นสวนใหญ่ตามกฎกระทรวง

(๘) "สวนเล็ก" หมายความว่า สวนยางซึ่งได้รับการประเมินจำนวนยางทำได้เป็นสวนเล็กตามกฎกระทรวง

(๑๐) "การปลูกเสริม" หมายความว่า การปลูกต้นยางในสวนยางในเนื้อที่ไร่ใดไร่หนึ่งไม่เกินสิบสองต้น

(๑๑) "การปลูกแทน" หมายความว่า การปลูกต้นยางในสวนยางในเนื้อที่ไร่ใดไร่หนึ่งเกินกว่าสิบสองต้น

(๑๒) "การปลูกใหม่" หมายความว่า การปลูกต้นยางลงในที่ซึ่งไม่ใช่สวนยางตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๓) "เจ้าของสวนยาง" หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำยาง

(๑๔) "ค้ายาง" หมายความว่า ซื้อ ขาย แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายยางแก่กันโดยประการอื่น

(๑๕) "ผู้ค้ายาง" หมายความว่า ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำการค้ายาง

(๑๖) "ผู้ส่งยางออก" หมายความว่า ผู้ที่ได้รับใบสุทธิยางหรือผู้ค้ายางซึ่งได้จดทะเบียนต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่เป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาเขตต์

(๑๗) "โรงรีดยาง" หมายความว่า โรงงานที่ทำเศษยาง (scrap rubber) หรือยางก้อน (waste rubber) ให้เป็นยางแผ่น (crepe rubber)

(๑๘) "โรงรมยาง" หมายความว่า สถานที่ซึ่งใช้ในการรมยาง

(๑๙) "โควตา" หมายความว่า จำนวนส่วนจำกัดยางแห้งซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้พึงทำได้ในสวนยางสวนหนึ่ง ๆ เป็นส่วนร้อยของจำนวนยางทำได้

(๒๐) "ระยะเวลาโควตา" หมายความว่า กำหนดระยะเวลาซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้พึงทำและจำหน่ายยางได้ตามโควตา

(๒๑) "จำนวนยางทำได้" หมายความว่า จำนวนยางแห้งของสวนยางสวนหนึ่ง ๆ ที่พึงทำได้ในปีหนึ่ง ๆ ตามที่กรรมการประเมินพิจารณาประเมินให้ตามหลักเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๒๒) "ใบสุทธิยาง" หมายความว่า เอกสารตามแบบพิมพ์ที่กำหนดให้ ซึ่งให้อำนาจเจ้าของสวนใหญ่ทำยางและจำหน่ายยางได้ตามโควตาที่ระบุไว้ในเอกสารนั้น

(๒๓) "ใบสำคัญจำหน่ายยาง" หมายความว่า เอกสารตามแบบพิมพ์ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นคราว ๆ สำหรับใช้กำกับไปกับยางในเมื่อมีการค้ายางระหว่างเจ้าของสวนใหญ่กับผู้ค้ายาง หรือระหว่างผู้ค้ายางด้วยกัน

(๒๔) "ใบกำกับคูปอง" หมายความว่า เอกสารตามแบบพิมพ์ที่กำหนดให้ ซึ่งให้อำนาจเจ้าของสวนเล็กทำยางและจำหน่ายยางได้ตามโควตาที่ระบุไว้ในเอกสารนั้น

(๒๕) "ใบคูปอง" หมายความว่า เอกสารตามแบบพิมพ์ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นคราว ๆ

สำหรับใช้กำกับไปกับยางในเมื่อมีการค้ายางระหว่างเจ้าของสวนเล็กกับผู้ค้ายาง หรือระหว่างผู้ค้ายางด้วยกันตามจำนวนยางที่ระบุไว้ในเอกสารนั้น

(๒๖) "ใบแสดงแหล่งกำเนิด" หมายความว่า เอกสารตามแบบพิมพ์ที่กำหนดให้ เพื่อแสดงชื่อประเทศ รัฐ หรืออาณาเขตต์ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของยางที่ระบุไว้ในเอกสารนั้น

(๒๗) "แบบพิมพ์ที่กำหนดให้" หมายความว่า แบบพิมพ์ที่กำหนดให้โดยกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ในระหว่างที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ การประเมินจำนวนยางทำได้ให้เจ้าของสวนยางก็ดี การทำยางหรือการค้ายางก็ดี การมียางไว้ในครอบครองก็ดี การตั้งโรงรีดยางหรือโรงรมยางก็ดี การขนยางเคลื่อนที่ การนำยางเข้ามาหรือส่งยางออกนอกราชอาณาเขตต์ก็ดี การปลูกเสริม การปลูกแทน การปลูกใหม่ก็ดี ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมตามหลักเกณฑ์ และระเบียบการซึ่งจะได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ถ้าเจ้าของสวนยางเห็นว่า การประเมินจำนวนยางทำได้ตามที่กรรมการประเมินได้ประเมินให้นั้น ยังมีเหตุผลอื่นใดซึ่งเจ้าของสวนยางควรจะได้รับเพิ่มตามหลักเกณฑ์

ประเมินในกฎกระทรวง ก็ชอบที่จะอุทธรณ์ได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความการประเมินนั้นเป็นต้นไป

การยื่นอุทธรณ์ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่เพื่อนำเสนอรัฐมนตรีโดยส่งผ่านคณะกรมการจังหวัด เมื่อรัฐมนตรีได้พิจารณามีคำสั่งประการใดแล้ว ให้มีผลในระยะเวลาโควตานั้น และคำสั่งนั้นให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗ ผู้ใดทำยาง ค้ายาง หรือมียางไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตก็ดี หรือโดยใบอนุญาตนั้นถูกเพิกถอนหรือสิ้นอายุแล้วก็ดี หรือในระหว่างใบอนุญาตถูกยึดก็ดี อันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท และยางที่เกิดขึ้นด้วยการกระทำผิดตามมาตรานี้จะริบเสียก็ได้

มาตรา ๘ ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ทำยางหรือให้ค้ายาง ทำการค้ายางกับบุคคลอื่นซึ่งมิได้มีใบอนุญาตเป็นผู้ค้ายางก็ดี หรือทำการค้ายางโดยมิได้ใช้ใบคูปองหรือใบสำคัญจำหน่ายยางควบกับยางที่ค้านั้นก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๙ เจ้าของสวนใหญ่ผู้ใดจำหน่ายยางเกินกว่าโควตาที่ระบุไว้ในใบสุทธิยาง ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับเท่าราคายางที่ได้จำหน่ายเกินโควตาไป ราคายางนี้ให้คิดตามราคาตลาดณสถานที่และในเวลาที่ปรากฏการกระทำผิด

ผู้ค้ายางผู้ใดจงใจค้ายางกับเจ้าของสวนใหญ่เกินโควตาตามความในวรรคก่อน ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับถึงอัตราโทษที่กำหนดไว้ในวรรคก่อน

จำนวนยางที่จำหน่ายเกินตามความในวรรคแรกนั้น รัฐมนตรีจะสั่งหักออกจากโควตาที่เจ้าของสวนใหญ่ได้รับในระยะเวลาโควตาใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๑๐ เจ้าของสวนยางผู้ใดทำยางไม่ได้เต็มตามโควตาที่ตนได้รับอนุญาตในระยะเวลาโควตาใด หรือไม่ทำยางด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม โควตาที่ไม่ได้ใช้นั้นให้เป็นพับไป

ในกรณีนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะสั่งลดโควตาที่จะอนุญาตให้ผู้นั้นได้รับในระยะเวลาโควตาใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๑๑ ถ้า

(ก) เจ้าของสวนยางผู้ใดมียางไว้ในครอบครองเป็นจำนวนเกินกว่าสองเท่าจำนวนถังของโควตาในเดือนหนึ่ง ๆ ก็ดี

(ข) ผู้ค้ายางผู้ใดมียางไว้ในครอบครองในเขตต์อำเภอหนึ่ง ๆ เกินกว่า ๑,๒๐๐ กิโลกรัม โดยมิได้รับอนุญาตก็ดี

(ค) ผู้ค้ายางผู้ใดมียางไว้ในครอบครอง โดยมิได้มีใบสำคัญจำหน่ายยางหรือใบคูปองครบถ้วน ตามจำนวนยางที่มีไว้ในครอบครองก็ดี

ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท และจะริบยางที่มีอยู่เกินจำนวนนั้นเสียก็ได้

มาตรา ๑๒ ผู้ค้ายางผู้ใดตั้งโรงรีดยางหรือโรงรมยางโดยมิได้รับอนุญาตอันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตให้ทำการใด ๆ ซึ่งออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ จะตั้งตัวแทนไม่ได้ และใบอนุญาตของผู้นั้นจะโอนไปด้วยประการใด ๆ ไม่ได้ เว้นไว้แต่จะได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และระเบียบการ ซึ่งจะได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ผู้ใดฝ่าฝืนมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๑๔ ผู้ใดนำยางเข้ามาหรือส่งยางออกนอกราชอาณาเขตต์โดยมิได้รับอนุญาตตามความในพระราชบัญญัตินี้ และไม่มีใบแสดงแหล่งกำเนิดของเจ้าหน้าที่แห่งประเทศรัฐหรืออาณาเขตต์ ซึ่งจะได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำกับ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดทำการปลูกใหม่โดยมิได้รับอนุญาต หรือโดยที่ใบอนุญาตนั้นถูกเพิกถอนหรือสิ้นอายุ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท ต้นยางที่ปลูกใหม่โดยการฝ่าฝืนนั้นให้ทำลายเสีย และให้ผู้นั้นเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๑๖ บรรดาใบ ดอก เมล็ด ตา กิ่ง รากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของต้นยางซึ่งอาจใช้เพาะสืบพันธุ์ได้ ถ้าผู้ใดจะนำเข้ามาหรือส่งออกนอกราชอาณาเขตต์ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานประจำท้องที่ก่อน ผู้ใดฝ่าฝืนมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๗ ให้ผู้ตรวจการยางมีอำนาจเข้าไปในสวนยางเพื่อการรังวัดสำรวจเนื้อที่และจำนวนต้นยาง เพื่อตรวจการทำยาง ตรวจสอบบัญชีเอกสารอันเกี่ยวกับยางของเจ้าของสวนยาง กับให้มีอำนาจเข้าไปในร้านค้ายาง ในสถานที่ซึ่งใช้ในการเก็บ รีด รมยางและในยานพาหนะต่าง ๆ ในขณะที่ขนยาง เพื่อตรวจยางตรวจบัญชี เอกสารอันเกี่ยวกับยาง

การเข้าตรวจสวนยางก็ดี ในร้านค้ายางก็ดี ในสถานที่ซึ่งใช้ในการเก็บรีด รมยางก็ดี ต้องเข้าตรวจระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก ส่วนการตรวจยานพาหนะในขณะที่ขนยางให้ตรวจได้ไม่ว่าในเวลาใด ๆ

มาตรา ๑๘ การกระทำหรือละเว้นกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งได้จัดทำโดยตัวแทนหรือโดยลูกจ้างผู้ปฏิบัติหน้าที่ในทางการที่จ้างของตัวการหรือนายจ้างนั้น หากตัวการหรือนายจ้างได้รู้หรือมีเหตุผลควรจะได้รู้ด้วยแล้ว ให้ถือว่าตัวการหรือนายจ้างเป็นผู้กระทำผิด เสมือนได้กระทำหรือละเว้นกระทำการนั้นด้วยตนเอง

มาตรา ๑๕ เจ้าของสวนยางหรือผู้ค้ายางผู้ใด ซึ่งได้รับอนุญาตให้กระทำการใด ๆ ตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือเงื่อนไขตั้งที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ อันว่าด้วยการให้มีสมุดบัญชีเอกสาร หรือการกรอกและตรวจสอบข้อความในสมุดบัญชีเอกสารก็ดี การให้ยื่นเรื่องราวหรือรายงานต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ภายในกำหนดระยะเวลาใดเวลาหนึ่งก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๒๐ ภายในบังคับมาตรา ๓๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีบทกำหนดโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินสองร้อยบาทนั้น ให้พนักงานสอบสวนตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ด้วย

มาตรา ๒๑ ภายในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีมีอำนาจสงวนส่วนโควตาของประเทศไว้ได้ตามแต่จะเห็นสมควร หรือจะอนุญาตให้บุคคลใดมียางไว้ในครอบครอง

เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าหรือการอื่นใดเป็นพิเศษเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจตั้งกรรมการประเมิน พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการออกกฎกระทรวงกำหนดส่วนเทียบของยางชะนิดต่าง ๆ กับยางแห้งกำหนดค่าธรรมเนียมในการออกใบกำกับคูปองและใบสุทธิยางคิดตามโควตาที่ระบุไว้ไม่เกินกิโลกรัมละหนึ่งสตางค์ และกำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตต่าง ๆ ใบแทนใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมการโอน การขอตรวจและคัดสำนวนเอกสาร ตลอดจนค่าธรรมเนียมในการอุทธรณ์และค่าแบบพิมพ์ด้วยอย่างสูงแต่ละอย่างไม่เกินหนึ่งร้อยบาทและออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการและมีอำนาจออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้ เพียงเท่าที่เกี่ยวกับระเบียบการศุลกากร ควบคุมการส่งยางออกหรือนำเข้ามาในราชอาณาเขต

กฎกระทรวงตามที่กล่าวในสองวรรคต้นนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
(ตามมติคณะรัฐมนตรี)
ประดิษฐมนูธรรม
รัฐมนตรี